

בית מדרש גבוה לכהנים

ללימוד הלכות עבודה ביהמ"ק שיבנה בב"א

גליון תקופתי חיז"ל ע"י 'בית מדרש גבוה לכהנים' לחיזוק לימוד הלכות עבודת ביהמ"ק / גליון 29 / חודש חשוון

גדול קרייתתה בתורה כבניינה

ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה ובשכר קרייתתה שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאלו הם עוסקין בבנין הבית.

ורבנו בחיי (שמות פרק לח) כתב: ודע כי הספור בענין המשכן וכליו, והחקירה בתכונת צורתו ומובאיו ושעור ארכו ורחבו וקומתו, אף על פי שאין בהמ"ק קיים מצוה גדולה היא, עד שמים יגיע שכרה, ותורה היא וללמוד אנו צריכין, וכן הזכירו רז"ל בענין הקרבנות: כי כל המתעסק בלמוד פרשיות וישא ויתן בלבו עניניהם כאלו הקריב הקרבן עצמו, הוא שאמרו: (מנחות קי א) כל העוסק בפרשת עולה כאלו הקריב עולה, בפרשת חטאת כאלו הקריב חטאת, וכן כלם. הא למדת מזה על הספור בפיו בלבד שכרו אתו ופעולתו לפניו כאלו עשה המעשה והקריב קרבן על המזבח, וה"ה בספור עניני המשכן והמקדש שיש לנו זכות עצומה ועקב רב כאשר נהגה בהם ונשתדל להבין פשוטו ונגליהם, עאכ"ו אם נזכה להשיג תוכם להשכיל אחד מרמזיהם, והוא שהזכיר דוד על הענין הזה על הנסתר והנגלה: (תהלים מח, יג - יד) "סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה, שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון", ובזכות הסבוב וההקף בנגלה ובנסתר ישיב שכינתו לתוכו, שנאמר: (שם, טו) "כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות".

והנה מדויק מלשון המדרש שיש להתעסק בקרבנות ועיי"כ נחשב לו כאילו מקריבם, וידועים דברי הט"ז (או"ח סי' מז) שעסק היינו בעיון בפלפול ובמשא ומתן ובטרח

איתא במדרש תנחומא: ד"א צו את אהרן, זש"ה הטובה ברצונך את ציון, ואחר כן אז תחפון זבחי צדק עולה וכליל (תהלים נא), כלומר אם אין ישראל מקריבין עולה לפני הקדוש ברוך הוא, אין ציון וירושלים נבנה לפי שאינן נבנות אלא בזכות קרבן עולה שהיו ישראל מקריבים לפני הקדוש ברוך הוא ומאי שנא קרבן עולה יותר מן הקרבנות כולן מפני שנקרא זבחי צדק, שנאמר (שם) אז תחפון זבחי צדק עולה וכליל וגו', אמר ליה הקדוש ברוך הוא למשה הואיל וכך העולה חביבה עלי לכך צוה אהרן ובניו שיהיו זהירין בה להקריב אותה לפני, למה אמר זאת תורת העולה ירצה לומר קריאת תורה, ראו כמה חביבה קריאת תורה לפני הקדוש ברוך הוא כי יש חיוב באדם לתת כל ממונו ללמד תורה לעצמו ולבניו, שני צו את אהרן ואת בניו לאמר, כלו שיאמרו לבני ישראל ויתעסקו בקריאת העולה, שאע"פ שמקריבין עולה עוסקין היו בקריאתה כדי שיזכו בקרבן עולה ובקריאתה, וכן אמר ר' שמואל בר אבא אמר הקדוש ברוך הוא לישראל אף על פי שבית המקדש עתיד ליחרב והקרבנות בטלין לא תשכחו עצמכם לסדר הקרבנות אלא הזהירו לקרות בהן לשנות בהן ואם תעסקו בהן אני מעלה עליכם כאלו בקרבנות אתם עוסקים, ואם רצונך לידע בא וראה כשהקב"ה מראה ליחזקאל את צורת הבית מה הוא אומר הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית (יחזקאל מג) אמר יחזקאל לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע עד עכשיו אנו נתונים בגולה בארץ שונאינו ואתה אומר לי לילך ולהודיע לישראל צורת הבית וכתוב אותו לעיניהם וישמרו את כל צורותיו ואת כל חוקותיו וכי יכולין הן לעשות הניח להם עד שיעלו מן הגולה ואח"כ אני הולך ואומר להם, א"ל הקדוש ברוך הוא ליחזקאל ובשביל שבני נתונים בגולה יהא בנין ביתי בטל, א"ל הקדוש ברוך הוא גדול קרייתתה בתורה כבנינה לך אמור להם

לתגובות הערות והארות בכל נושאי הגליון ולקבלת הגליון במייל ניתן לפנות לטל' 0504166339 או במייל K0504166339@gmail.com לשותפות ותרומות ניתן לתרום במכשירי נדרים עבור 'בית מדרש גבוה לכהנים'

על בריו, וכ"כ רבנו בחיי (ויקרא פרק ז, לז): ודרשו המשך בעמ' הבא ←

רז"ל: (מנחות קי א) "זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם" וגו', כל העוסק בפרשת עולה כאלו הקריב עולה, בפרשת מנחה כאלו הקריב מנחה, בפרשת חטאת כאלו הקריב חטאת. והענין שהוא מתבונן בבאור הפרשה אל איזה ענין היא רומזת, כי מתוך כך יתגלו עיני שכלו ויבינו נפלאות מתורת הקרבנות, ובוזה ישתדל יותר בקיום התורה והמצוות ויהיו עונותיו נמחלין לו כאלו הקריב קרבן, כי אין לומר שתהיה הכונה שיהגה ויגרוס לשון הפרשה בפסוקיה הערומים בלבד מבלי שיתבונן בפירושים. וכיוצא בזה אמרו: (ברכות ד ב) כל האומר תהלה לדוד בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא, הכוונה כי מתוך שיתבונן במה שיורו הפסוקים ואל מה שירמזו, אז יכיר ויבחין נפלאות תמים דעים ויתחזק לבו באמונת הש"י ועבודתו, ובוזה יירש חיי העולם הבא. ומטעם זה תקנו ז"ל בסדר תפלתנו משנת "איזהו מקומן" לאומרה בכל בוקר ובוקר, ואמרו על זה: (תענית כז ב) אמר הקדוש ברוך הוא בזמן שקורין בהם מעלה אני עליהם כאלו הקריבום לפני.

וכן כתב רבנו יונה בספר שערי תשובה (שער ד): זעתי כי אין לנו קרבנות בעונותינו ובעונות אבותינו, אם חטא בהרהורי הלב או שעבר על מצות עשה, יקרא פרשת העולה אשר בתחילת סדר ויקרא ובתחלת סדר צו את אהרן, כי מקרא פרשת הקרבן יהיה לנו במקום הקרבת הקרבן, בין שנקרא בכתב בין שנקרא בעל פה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מנחות קי): כל העוסק בפרשת עולה כאילו הקריב עולה, בפרשת חטאת – כאילו הקריב חטאת, בפרשת אשם כאילו הקריב אשם.

ורבנו החפץ חיים בספרו תורה אור (פרק א) כתב דברים נפלאים בזה ואלו דבריו: הנה ענין עבודת הקרבנות הלא ידוע שהוא אחד מג' דברים שהעולם עומד עליהן כדאיתא באבות והביאו זה מקרא [תענית כ"ז] אלמלא מעמדות [שהוא עסקי הקרבנות כפרש"י שם] לא נתקיימו שמים וארץ ומה לנו לדבר ולהאריך בזה שכמה עשרות פרשיות שבתורה מקיף ענינים וזהו הנקראת עבודת אלהינו ועי"ז מתכפרים עונות כל בית ישראל ובשביל זה נבחרו הכהנים ונבנה המקדש והשרה הקדוש ברוך הוא שכינתו בישראל וכל השפעת ישראל בין מזון הגשמי ובין מזון הרוחני הגיע אליהם על ידי הקרבנות כמו שאמרו חז"ל בכתובות [דף ח'] שהמזבח מזין ומזיח ומכפר ועוד בכמה מקומות. וכיון שכן גדול כח הקרבת קרבנות ממילא הלימוד בענינים אלו שעולה כמות קרבה ג"כ צריך לרדוף אח"ז מאד ואיתא במגילה ל"א שאמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע שמא ח"ו ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה וכו' כבר תקנתי להם סדר קרבנות כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאלו מקריבין לפני קרבן ומוחל אני על כל עונותיהם. עוד איתא במדרש פ' צו ובפסיקתא דר"כ פיסקא ט"ו ר"א בשם חנינא בר פפא שלא יהיו ישראל אומרים לשעבר היינו מקריבין קרבנות ומתעסקים בהם [ר"ל גם בלימוד הלכותיהן] ועכשיו שאין אנו מקריבין מהן מהו להתעסק בהן א"ל הקדוש ברוך הוא הואיל ואתם מתעסקים בהם כאלו אתם מקריבין אותן ואיתא במדרש ילמדנו אמר הקדוש ברוך הוא אף על פי שעתידי בהמ"ק ליחרב והקרבנות בטלים לא תשכחו עצמן לסדר הקרבנות אלא הזהר לקרות בהן ולשנות אותן [ר"ל ללמוד הלכותיהן] ואם תתעסקו בהן מעלה אני עליכם כאלו בקרבנות אתם עוסקים ואם רצונך לידע בא וראה כשהקב"ה הראה ליחזקאל צורת הבית מה הוא אומר הגד את בית ישראל את הבית וגו' אמר יחזקאל לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע עד עכשיו אנו נתונים בגולה בארץ שונאינו ואתה אומר לילך ולהודיע לישראל צורת הבית וכתוב אותה לעיניהם וישמרו את כל צורותיו ואת כל חוקותיו ומה יכולין לעשות הנח להם עד שיעלו מן הגולה ואח"כ אני הולך ואומר להם א"ל הקדוש ברוך הוא ליחזקאל וכי בשביל שבני נתונים בגולה יהא הבנין בטל גדולה קריאתם בתורה כבנינה לך אמור להם שיעסקו לקרות בתורת צורת הבית ובשכר קריאתם שיעסקו לקרות בה מעלה אני עליהם כאלו הם עוסקים בבנין הבית עכ"ל המדרש. וכונת המדרש במה שאמר בא וראה היינו מה שאמר להם יחזקאל אח"כ בשם ה' עוד כמה פסוקים מענין הקרבנות שלע"ל והכל הולך על הקוטב הזה בשכר שיתבוננו בזה עכשיו יהיה נחשב להם כמו מעשה בפועל ועוד אחז"ל במנחות ק"י על הפסוק ובכל מקום מוקטר ומוגש לשמי בכל מקום ס"ד אלא אלו ת"ח שעוסקים בהלכות עבודה [כן גירסת רש"י ב"מ קי"ד] מעלה אני עליהם כאלו מקריבין ומגישין לשמי.

הנה מכל זה נוכל להתבונן עד כמה צריך האדם להזדרז ללמוד הסדר קדשים שעושה בזה נחת רוח להקב"ה שהוא משתוקק שבזמן שביהמ"ק חרב יעסקו בניו עכ"פ בהלכות הקודש והמקדש וימחול להם עונותיהם וגם שיש בו שני המעלות ביחד מעלת התורה ומעלת הקרבנות שע"י הלימוד יחשוב לו הקדוש ברוך הוא כאלו הקריב ממש. וליהפך כשאנו מתרשלים מלמוד הזה הוא פחיתות גדול לנו שאחר שגילה לנו הקדוש ברוך הוא ע"י אברהם אבינו ורמז בתורה על ידי משה רבינו בפסוק זאת תורת החטאת ושילש ע"י יחזקאל הנביא שרצונו שנעסוק בהלכות הקרבנות ויחשוב לנו כהקרבה ואנו מתעצלין א"כ כאלו אנו מראים שאין אנו חוששים לעבודת אלהינו וקרבנותיו ח"ו. והרי אנו אומרים בתפלתנו ושם נקריב לפניך קרבנות חובותינו ושעירי עזים נעשה ברצון ובעבודת בהמ"ק נשמח כלנו ואנו בעצמינו סותרים דברינו שאנו מתעצלים להקריב את הקרבנות האלו שבדינינו הם שמקבלם הקדוש ברוך הוא ברצון ע"י עסקינו בהלכותיהם וכנ"ל. ובאמירת תיבות הפרשיות של הקרבנות בלבד בלי לידע פירושם ואופני ההקרבה בודאי א"א להגיע לשלימות הזה כי העיקר עסק ההלכה ולכן דייק הגמרא ת"ח העוסקים בהלכות עבודה ופשוט הוא דכיון שהלימוד הוא במקום הקרבה אם כן צריך ללמוד ההלכות כמו כהן המקריב וכו'. ע"ש.

תקציר מהלכות עבודת ביהמ"ק שנלמדו בבית מדרשנו

סדר שחיטת התמיד

בנדרי זריזין בקונטרס יוסף דעת סי' מט דהעלה ג"כ דלא בדקו הריאה במקדש, וכנראה דשני גאונים הללו לא ראו את דברי הריב"ש הנ"ל, (ועיין בפתחה בדעת תורה סי' ל"ט [אות ד'] בזה), ונראה דגם דעת הרמב"ם כן כשיטת שני גדולי הדור הנ"ל דלא היה בדיקת הריאה במקדש ולא כדעת הריב"ש, ועל כן בכוונה שינה פירושו בתמיד מפירושו בביצה, דבביצה דמיירי בבהמת חולין דבודקין הריאה, פירש התועלת מפני הסירות, ובתמיד דמיירי במקדש דלא הי' בדיקת הריאה פירש התועלת מפני העור". עכ"ל.

ובאמת שאף בשו"ת חתם סופר (יו"ד סי' ל"ט) מביא להקשות שכאן פירש הרמב"ם שמשקין את התמיד בכוס של זהב, כדי שהעור יהי נוח להפשיט, ואילו בביצה פירש כנ"ל שמשקין את הבהמה כדי שישתמטו הסירות. ותירץ החתם סופר דפעולת ההשקאה פועלת שעל ידי המים נפרד בין הדבקים (א) העור מן הבשר, וכן (ב) הסירות מן הריאה. וכאן פ"י מענינו, לפי שהכבשים של תמיד בני שנה נינהו, ולא שכיח בהו סירות, על כן פירש כדי להפריד שלא ישאר מן הבשר של העור, דהרי הבשר כולו צריך להיות כליל, לכן השקוהו לפני כן. ולגבי יום טוב פירש להפריד את הסירות, שאם יטריפו את הבהמה, נמצא ששחט על חנם, לכן מטעם זה ישקנה מקודם. וכ"כ בס' כתר המלך (הלכות טומאת אוכלין פרק יב).

הולכת התמיד לבית המטבחים

מי שזכה בשחיטת התמיד מושכו והולך לבית המטבחים (הוא השטח שבצפון המזבח למקום הטבעות הקבועות בארץ), והולכין אחריו הבהנים שזכו להעלות את האיברים ע"ג המזבח (כדי לאחוז את הקרבן בעת שחיטתו. תפא"י תמיד ג, ד) ושוהין שם עד שפותחין שער הגדול שבהיכל (דלא היה שוחט את התמיד עד שפותחין שער הגדול שבהיכל כמבואר לקמן דילפינן כל הקרבנות משלמים דכתיב ושחטו פתח אהל מועד

השקאת התמיד בכוס של זהב

אחר שמבקרין את התמיד לאור האבוקות שלא יהא בו מום היו משקים אותו מים בכוס של זהב (ושיטת הרמב"ם דאינו גוזמא אלא היה כוס של זהב ממש דאין עניות במקום עשירות) כדי שיהא נוח להפשיט (כדאי' בביצה מ. דע"ז נפשט העור יפה ואינו נדבק הרבה בבשר). וכן כדי למנוע סירות בריאה (כ"כ בביאור הגר"א לתמיד ג, ד וכן איתא ברש"י חולין לו: ד"ה של זבחי שלמים. ובמהר"ץ חיות (שבת מה) הביא שעל המשנה (תמיד פ"ג מ"ד) שהיו משקין את התמיד בכוס של זהב, פירש הרמב"ם בפיהמ"ש כדי שתהא נוחה להפשיט עורה, אבל בפירוש המשניות סוף ביצה מפרש שם המשנה שהיו משקין הבהמה לתועלת הריאה, שאם יש שם סרכא חלושה הרי זו מתנתקת לנופלת. והובא בש"ך ה' טריפות הריאה (סי' ל"ט ס"ק ל"ב). ועיין שם בפרי תואר (אות י"ז) שישקה אותה זמן ארוך, ואז הריאה שואבת המשקין ומתמלאת, ונמתחת עורה, והסירות נכרתים. ובשמלה חדשה (אות מ') כתב דישקנה מים צוננין. שהסירות מחמת חמימות הם באים ועל ידי פעולת ההיפוך, מים צוננים, הם נשמטים ונופלים. (דף על דף שם).

ועמד ע"כ נמי בשו"ת 'משנה שכיר' חלק יו"ד (סי' מה) ושם כתב לתרץ: "ונראה לי דבדיוק פירש שהרמב"ם בתמיד פירוש אחר ממה שפירש בביצה, דדעת הריב"ש בסימן קסג דהיו בודקין הריאה במקדש אף דהוי רק דרבנן וקי"ל דאין שבות במקדש, וזהו בדברים שאמרו חכמים משום גזרה לא גזרו במקדש משום דזריזין הן, אבל במה שהוא משום חשש איסור אם לחולין צריך להחמיר כל שכן במוקדשים כדי שלא יקריבו פסול לגבוה, שאין להקל בקרבן יותר מבחולין עיין שם. ובשואל ומשיב (מהדורא ד' ח"ב סוס"י קמ"ז) חידש דבקרבת כליל אין צריך לבדוק הריאה דאין גוזרין גזרות במקדש כדאיתא בזבחים [עט, ב], וכן מצאתי למהר"ש קלוגר

ודרשינן בזבחים נה: בזמן שהוא פתוח ולא בזמן שהוא נעול).

שחטן קודם פתיחת דלתות ההיכל

הנה בדעת הרמב"ם פלפלו האחרונים, דבפ"ה ממעה"ק ה"ה העתיק הרמב"ם לשון הגמ' כצורתו "שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל פסולין שנאמר 'פתח אהל מועד' בזמן שפתוח", ומפשטות לשונו משמע כדעת רש"י שאינו אלא דין בשלמים (וכן נראה מדקדוק לשונו שם, שבה"ד וה"ו איירי להדיא גם בשאר הקרבנות, וכאן נקט בדוקא רק שלמים), אמנם בפ"ו מתמידים ומוספים ה"א העתיק הדין דתמיד נשחט רק בפתיחת דלתות ההיכל, ומוכח שה"ה בשאר הקרבנות (ראה: מל"מ פ"ה ממעה"ק ה"ה, ובגליון המגיה שם; תוס' יום טוב תמיד פ"ג משנה ז; מנ"ח מ' קטו אות כד; שפת אמת זבחים נה, ב ד"ה שלמים).

נשחטו בהיכל קודם פתיחת דלתות

ספק מעניין חקר השפת אמת (מנחות ה, ב ד"ה שלמים) "בהא דקיימא לן שלמים ששחטן קודם פתיחת דלתות ההיכל פסולים, שנשחטו בהיכל עצמו קודם פתיחת הדלתות אי כשרים כיון דבפנים היא, או נימא דמ"מ גזירת הכתוב הוא דצריך להיות פתוחין אף על גב דנשחטו בפנים. וצ"ע". ע"כ. אמנם מה דמספקא ליה לשפ"א פשיטא ליה להמנ"ח (מ' קמא אות ה) שהעלה בפשטות ד"נראה פשוט דאם שחט בהיכל כו' אפילו דלתות ההיכל נעולים כשר, כיון ששוחט בהיכל, דדוקא בעזרה צריך שיהיה פתוח ההיכל, אבל בהיכל עצמו פשוט שכשר. וזה פשוט". (וראה נמי במקדש דוד (סימן כז) הקשה על הא דנאמר ביומא (דף סג ע"א) שאם שחט בחוץ קודם שנפתחו דלתות העזרה פטור מדין שחוטי חוץ, דאינו ראוי לפתח אהל מועד, והרי אמרינן דשלמים ששחטן בהיכל כשרים דכתיב פתח אהל מועד ולא יהא טפל חמור מן העיקר, א"כ ראוי לפנים

שיכול לשוחטן בהיכל עצמו, ובשוחט בהיכל עצמו, ודאי לא שאני בין היו דלתותיו פתוחות או סגורות, כיון דהשחיטה בהיכל עצמו, דבהיכל לא בעינן פתח אהל מועד, דרק שלא יהא טפל חמור מן העיקר, דאם פתח אהל מועד כשר א"כ כ"ש באהל מועד עצמו. ואף על גב דאם דלתות ההיכל סגורות אי אפשר להכניסו להיכל ולשוחטו וא"כ אכתי מחוסר פתיחה... דאפשר להכניס להיכל דרך פשפש... וא"כ אמאי פטור השוחט בחוץ. וכתב המקדש דוד דאפשר דכיון דזה דשלמים שנשחטו בהיכל כשרים, הוא מטעם שלא יהא טפל חמור מן העיקר, אם כן זה דוקא היכא דהעזרה ראוייה לשחיטה, אבל אם אין העזרה ראוייה לשחיטה, גם ההיכל אינו כשר. אך הסיק דזהו חידוש, דאם נולד פסול בהעזרה שאין אותו הפסול שייך בהיכל נפסל גם ההיכל, אך בפשוטו אינו כן, דילפינן רק דכיון דפתח אהל מועד כשר כ"ש אהל מועד עצמו, ולא שהכשר של ההיכל יהא תלוי בהכשר של העזרה וצ"ע, יעו"ש. הרי לפנינו שהמקדש דוד נסתפק בזה, והעלה צד שפסול, מפני שכל מה שהשחיטה כשרה בהיכל הוא רק מטעם שלא יהיה טפל חמור מן העיקר, וכל מה שפסול בטפל פסול בעיקר, אך למעשה נטה לומר שהקרוב כשר, מפני שבהיכל לא שייך טעם הפסול של העזרה).

אם צריך לפתוח אף את הפרוכת

הרמב"ם (במעשה הקרבנות פ"ה ה"ה) כתב: אבל הפרוכת שעליו – על "פתח ההיכל" – אינה פוסלת. ודייק המנחת חינוך (מצוה קמא סק"ה) שדוקא בדיעבד אינה פוסלת, אבל לכתחילה צריך לגלול את הפרוכת בשעת השחיטה כדי שיהי' הפתח פתוח לגמרי.

הודעה חשובה ודחופה

לאחר שזיכנו ה' להקים את הכולל הייחודי 'בית מדרש גבוה לכהנים' - והוא כולל ערב וכולל יום שישי לכהנים להכניס לעבודת בית מקדשנו שיבנה במהרה בימינו כרצון אדיר הפצו של מרן הח"ח זיע"א, כעת שאיפתנו להקים 'כולל יום שלום' לכהנים להכניס ביתר שאת, כל מי שיוכל לסייע בדבר גדול ונשגב זה למען בית ה' אלוקינו- הן בעצה והן בממון שכרו רב למאוד- פנו כעת למס' הטל: 0504166339 או במייל:

k0504166339@gmail.com

לימוד סדר קדשים מזרז את הגאולה (מרן הח"ח זיע"א)

כולל ערב-בין הזמנים

זכרון יוסף סתתיהו

שע"י רשת הכוללים 'בית מדרש גבוה לכהנים'

'יהא חלקי ממושיבי בית המדרש' (שבת ק"ח:)

אילו פינו מלא שירה כים אין אנו מספיקין להודות לה' על כל הטוב אשר גמלנו ובפרט עתה שזיכנו לקיים את ישיבת בין הזמנים מידי יום ביומו, כולל אחר הצהריים (בין השעות 4-6) וכולל ערב (בין השעות 8-10).

ונלמד ע"י הלומדים: **827 שעות** בשקידה והתמדה רבה

וחולקו בס"ד על ידינו: **8.557 ₪** סך המילגות ללומדים

ומרביתם זכו לסיים את מסכת מעילה בהבנה

ועל הטוב יזכרו כל התורמים המחזיקים ומסייעים לכל צורכי בית מדרשנו 'בית מדרש גבוה לכהנים' מיום הווסדו, אשר מכוחם ובזכותם זוכים אנו להגביר את אש התורה, ולקיים את הישיבה מידי בין הזמנים, וקול התורה מהדהד מתרבה מתעצם ומתחזק.

עדיין יש אפשרות לתרום ולהנציח וליטול חלק ושותפות בהוצאות הכבירות עבור לימוד חשוב ונשגב זה- ניתן לתרום לע"נ, לרפואה, לזיווגים וכו'. במס' 0504166339 או בנדריים פלוס בקטגוריית 'בית מדרש גבוה לכהנים' עבור ישיבת בין הזמנים 'זכרון יוסף סתתיהו'.